

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

ZA NEKAJ VEČ KOT
NA DAN DOBIVATE
2c "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvrzemi sobot,
nedelj in praznikov).
:: Citajte, kar Vas zanima ::

Telephone: CHelsea 3-1242

Recreated as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 270. — Štev. 270.

NEW YORK, MONDAY, DECEMBER 2, 1940 — PONEDELJEK, 2. DECEMBRA, 1940

Volume XLVIII. — Letnik XLVIII.

LAHI SE UMIKAJO NA CELI ČRTI

**POGRADEC ZAVZET ... 7000 ITALJANOV
JE BILO VJETIH ... ITALJANI SE UMIKAJO
PROTI JUGOSLOVANSKI MEJI OB OHRID-
SKEM JEZERU ... VELIKE IZGUBE**

Včeraj je grška armada vko-
rakala v Pogradec in je z vi-
šin, ki obvladajo mesto, pre-
gnala zadnjega Italijana, nato
pa je pričela potiskati sovraž-
nika proti zapadu—proti mor-
ju. Uradno poročilo iz Aten
pravi, da se Lahi umikajo ali
pa beže na celi 100 milj dolgi
fronti. Vjetih je bilo 7000 Ita-
ljanov. Grki se nahajajo samo
še 45 milj od Tirane, glavne-
ga mesta Albanije.

Grško vrhovno poveljstvo
tudi naznanja, da so Grki za-
vzeli zelo važne strateške toč-
ke okoli Premeta med Argyro-
kastronom in Korico. Italjani
se v velikem številu podajajo.
Grki so tudi zavzeli važno me-
sto Konispoli, nedaleč od oto-
ka Korfu.

Italjani se umikajo na celi
črti od jugoslovanske meje v
bližini Pograda, pa do mor-
ja. Po nekaterih krajih mora-
jo gaziti sneg, ki je visok do
kolen. Grki pa so jim vedno
tesno za petami. Grkom v ve-
liki meri pomagajo angleški in
grški aeroplani.

Lahi dobivajo ojačenja

Italjanski poveljniki pošil-
ljajo ojačenja v gorske postoj-
anke severno od Pograda
ob Ohridskem jezeru, da vsta-
vijo Grke, ki so pričeli po ši-
roki cesti prodirati proti El-
basanu in Tirani.

Pri Premetu so Grki vjeli 150
Italjanov ter dobili bogat voj-
ni plen.

S svojih postojank visoko v
gorah bodo Grki pričeli prodi-
rati po cesti proti Cafasane in
nato dalje proti Elbasanu, ki

se nahaja 20 milj južno od Ti-
rane.

Po zavzetju Pograda so
Grki naskočili 6000 čevljev vi-
soko Moko goro, kjer so se
Italjani utrdili, ko so se uma-
knili iz Pograda. Potrebni
so bili trije hudi naskoki, da
je bil zlomljen italjanski od-
por.

Velike izgube na obeh straneh

Associated Press poroča, da
so izgube na obeh straneh ze-
lo velike, da pa imajo Italja-
ni na mrtvih in ranjenih mno-
go več izgub kot pa Grki. Isto
poročilo pravi, da so nekateri
Lahi bosi in da je njihova o-
bleka raztrgana. Grki poroča-
jo, da se Italjani zelo naglo
umikajo in da se znajo zelo
spretno skrivati, tako da so
Grki zasledovali tri bežeče ba-
taljone več dni, predno so jih
zagledali. Ko zadnja straža
krije umik, se glavna armada
z največjo naglico umika, ozi-
roma beži.

Italjani sicer ne prestando do-
bivajo nove moči, toda Grki
poženejo v beg tudi te vojake,
kakor njihove prednike.

Na južni fronti Grki vedno
bolj zožujejo svoj železni obroč
okoli Argyrokastrona. Sedaj u-
trjujejo svoje postojanke na
Mali gori in na Bacu v bližini
Argyrokastrona. Glavna ita-
ljanska armada v tem predelu
je utrjena v zakopih pri Ma-
skulonu, okoli 5 milj severno
od Argyrokastrona ob glavni
cesti, ki pelje v Tepeleni, 17
milj dalje proti severu.

Nemčija Italiji ne bo pomagala

V Mussolinijevem listu "Po-
polo d'Italia" piše urednik
Mario Appellius, da bo Italija
sama brez nemške pomoči z o-
rožjem poravnala svoj spor z
Grško.

V odgovornih krogih je bilo
pred nekaj dnevi zatrjevano,
da Nemčija ne namerava po-
sredovati za mir med Italijo in
Grško, iz česar je mogoče skle-
pati, da je Italija jasno poka-
zala svoje stališče v tem ozi-
ru. Ta vojna je postala nara-
dni ponos Italije, da jo skon-
ča, pa če vzame še več let.

Appellius pravi, da je bil pr-
vi italjanski poiskus podjar-
miti si Grško, zlomljen vsled
težavnosti in divje pokrajine in
vsled deževja, pa tudi zaradi
tega, ker se je Grška skrivaj
pripravljala na vojno, pri čem-
ur ji je Anglija posebno
mного pomagala.

In ker je italjansko vrhovno
poveljstvo izprevidelo, da ni
mogoče prebiti grške črte, je
vkrenilo vse potrebno, da so
bili prednji oddelki odpoklica-
ni," pravi Appellius v svojem
vzgojniku.

Italija je zopet zbrala svojo
armado v Albaniji, od koder
bo proti Grški sama vodila voj-
no tako dolgo, da bo Grški zlo-
mljena hrbenica. Nemčija, ki
je vojaški narod in razume
vojna vprašanja, ima še vedno
svojega poslanika v Atenah.

Turčija še ne bo šla v vojno

Turški politični krogi so se-
daj prepričani, da bo Turčija
letošnja zimo še ostala izven
vojne. Do tega zaključka so
prišli po poidruge ura traja-
joči konferenci nemškega po-
slanika Franza von Papena s
turškimi predsednikom Izmet
Inonom in vnanim ministrom
Sukru Saracogluom.

Po ovinkih so politični kro-
gi izvedeli, da je von Papen
Inonu povedal, da se je Nem-
čija odločila, da ne bo poma-
gala Italiji proti Grški in da
je Italija pričela vojno z Gr-
ško proti volji Nemčije. Ravi-
no tako Nemčija ne bo nago-
varjala Bolgarske, da bi napa-
dla Grško.

BOŽIČNEGA PREMIRJA NE BO

Angleški ministrski predsednik Winston Churchill je od-
ločno zavrnil agitacijo oziroma priporočila, da bi bilo za bo-
žične praznike sklenjeno premirje v evropski vojni.

— Mj nočemo nobenega premirja, — je izjavil v poslanski
zbornici malo prej, predno je imel svoj prvi govor njegov
sin Randolph Churchill. Ko je govoril, mu je oče kazal
hrbet, najbrž zato, da bi ga ne spravi v zadrego.

Zbornica je ploskala mlademu Churchillu, ko je rekel: —
Mj ne smemo in ne moremo zahtevati, da bi bila armada po-
slana proti sovražniku, predno bi ji bilo mogoče res kaj u-
spešnega storiti.

Mlademu Churchillu, ki je poročnik v armadi, svetujejo
prijatelji, da bi bilo najbolje ponesti vojno v sovražnikovo
ležbo in vprizoriti nekaj napadov na katedralo sv. Petra v
Rimu.

— Slično razpoloženje vlada tudi v armadi, — je dostavil
mladi Churchill, — istočasno se pa pojavljajo tudi pomisle-
ki z ozirom na posledice takega prezgodnjega napada.

31 majnerjev zasutih

**Reševalci nimajo dosti upanja, da bi rešili ne-
srečnike iz majne pri Cadizu, O. — Katastrofa
slična katastrofi v Willow majni.**

V obiljski majni se je spet
pripletala strašna katastrofa. V
Ohio and Pennsylvania pre-
mogovniku v bližini Cadiza je
eksplozirala prah ter zasul dva
rova v globocini 450 čevljev.

24 ur po katastrofi so dobi-
li reševalci truplo Petra Spei-
chera, dočim je bila do nede-
lje usoda njegovih 31 tovari-
šev še neznana.

Reševalci si na vse kriplje
prizadevajo priti do ponesre-
čencev, kar bo pa po zadržli
Johna Owensa, okrajne g a
predsednika United Mine
Workers in dolgoletnega maj-
nerja, v zvezi s silnimi napori

in bo konci konca brez vsake-
ga bistvenega uspeha.

Vhod v rov zapirajo ogro-
mni skladi premoga. Reševal-
ci, opremljeni z zalogami ki-
sika, se morajo menjati vsaki
dve uri. Speicherjevo truplo
so našli precej vstran od me-
sta katastrofe. Na njem je le-
žala velika skala premoga. Če
so Speicherjevi tovariši ostali
po eksploziji še živi, so se, po
mnenju izvedencev, dosledaj
gotovo že zadušili.

Katastrofa je bila slična ka-
tastrofi v Willow premogovni-
ku meseca marca, ki je zahte-
vala življenje 72 majnerjev.

Camacho zaprisežen

**Henry A. Wallace, zastopal Zdr. države pri in-
auguraciji. — Prijateljsko sodelovanje držav.**

V mehiškem glavnemu me-
stu je bil včeraj zaprisežen no-
vi predsednik general Manuel
Avila Camacho. Svečanosti so
se pričele ob 11. dopoldne ob
prisotnosti 31 tujih zastopni-
kov in velikanske množice do-
mačinov. Odhajajoči predse-
dnik Lazaro Cardenas je nove-
mu predsedniku izročil širok
trobarvni naprsni trak, ki je
predsednikov znak.

Dasi je prememba v pred-
sedništvu navadno domača za-
dava dežele, vendar je bila več-
rajšnja inauguracija mehiške-
ga predsednika velika manife-
stacija kontinentalne solidar-
nosti proti vsakemu agresiv-
nemu vmešavanju kake tuje
države v notranje zadeve ame-
riških republik.

V svojem govoru je Cama-
cho s povzdignjenim glasom
rekel, da je potrebno, da se
združijo vse ameriške republi-
ke v skupnih idealih in enotno
zastopajo veliko zapadno celi-
no.

Združene države je zastopa-
l novo izvoljeni podpredsednik
Henry A. Wallace, ki je bil
burno pozdravljen, ko je ob-
spremljeval ameriškega posla-
nika Josepha Danielsa in ne-
katerih drugih ameriških za-
stopnikov stopil v veliko dvo-

rano, v kateri je bil zaprisežen
novi predsednik. Vsi senatorji
in poslanci so vstali, ko je
prišla ameriška delegacija v
dvorano ter so dolgo časa plo-
skali. Menda še nikdar poprej
ni uradna Mehika pokazala to-
liko odkritega prijateljstva do
Združenih držav kot pri več-
rajšnji inauguraciji predse-
dnika.

Wallace in Daniels sta sme-
ljaje in z mahanjem s cilin-
dri odzdravljala. Jasno je bi-
lo na prvi pogled, da se je v
uradni Mehiki izvršila velika
izpremembra z ozirom na odno-
šaje do njene velike severne
sosede.

Svojemu predsedniške m u
nasprotniku generalu Juanu
Andreju Almazanu je Cama-
cho ponudil spravo ter rekel,
da je narod govoril, ko si je
izbral svojega predsednika, je
dolžnost vsakega rodoljubnega
Mehikanca, da se pridruži svo-
jemu predsedniku in deluje za
povzdigo države in naroda.

Camacho je star 43 let. Do-
sedanji predsednik Cardenas,
ki je bil ob nastopu svoje vla-
de leta 1934 star 42 let, je re-
kel, da bo izstopil iz politične-
ga življenja in da se bo popo-
loma posvetil poljedelstvu.

AFL proti raketirstvu

**Izvršilni odbor ima oblast storiti vse, kar se mu
zdi potrebno za iztrebljenje raketirjev iz delav-
skih unij.**

Konvencija Ameriške delav-
ske federacije je s posebno re-
solucijo odločno obsodila ra-
ketirstvo v delavskih unijah
ter je pooblastila izvršilni od-
bor, naj nastopi v slučaju, če
bi posamezne unije ne bile kos
svoji nalogi. Izvršilnemu svetu
bodo pa odgovorna tudi tiste
unije, ki trpe v svojih vrstah
raketirje, namesto da bi te-
meljito obračunale z njimi.

Konvencija zahteva tudi te-
meljito "izčiščenje" Delavske-
ga urada, predvsem pa odpust
tistih uradnikov, ki so zlorab-
ljali postavbo za delavske od-
nošaje.

Glede komunistične stranke
je bila sprejeta resolucija, naj
komunistični kandidati ne
pridejo v volilne sezname, češ,
da je komunistična stranka a-
gentura neke tujezemske sile.

Delegatje so z zanimanjem
poslušali govor delavske tajni-
ce Perkinsove, ki je pozvala
delavstvo naj v okrilju nara-
dno-obrambena programa so-
deluje z delodajalci.

Nedavni imenovanji Willia-
ma Leisersona in dr. Harryja
A. Millisa za člana Delavske-
ga urada smatra Federacija
kot ugodno posledico svoje

dolgotrajne borbe proti notra-
njemu ustroju te vladne agen-
ture.

— Se marsikaj bo treba sto-
riti, — je rečeno v tozadevni
resoluciji, — in je sreča, da
imamo dovolj vzroka za do-
mnevo, da bosta gospoda Lei-
sersona in Millisa odpustila vse
tiste uradnike, ki so zlorabljali
postavo. Z veseljem ugo-
tavljamo, da je pred nekaj
dnevi odstopil tajnik Delav-
skega urada ter da se je z
njim vred poslovilo tudi pre-
cej njegovih sodelavcev in od-
vetnikov, zaposlenih pri De-
lavskem uradu. Vsi ti uradni-
ki so bili javno obtoženi kri-
vičnih predsodkov.

— Mi smo že večkrat ponda-
rili ter tudi danes ponavlja-
mo, da so temeljna načela De-
lavskega urada pravilna in da
jih je treba ohraniti. Izkušnja
nas pa uči, da se je tem načel-
om mogoče izogniti. Zasliša-
nja pred različnimi kongresnimi
odbori so pokazala, da je bilo
tajništvo Delavskega urada
Federaciji sovražno ter se je
večkrat javno zavzemalo za
konkurenčno delavsko gibanje
(CIO).

PROGRAM "NATIONAL GRANGE"

**Prva točka v programu je primerno oborože-
nje. — Farmerjem škodljive trgovinske pogo-
dbe je treba preklicati. — "National Grange"
ima nad milijon članov.**

V Syracuse, N. Y., se je za-
ključilo konvencija velike far-
merske organizacije "National
Grange", katera ima po zdr-
dilu njenega predsednika ozi-
roma "mojstra" Louis J. Ta-
berja nad en milijon članov.

Na podlagi konvenčnih skle-
pov je poseben odsek izvršil-
nega odbora sestavil za pri-
hodnje leto "borbeni program",
iz katerega navajamo nasled-
nje točke:

Dežela se mora vsestransko
oborožiti, da bo popolnoma
pripravljena na vsak slučaj.

Ameriškega poljedels t v u
mora biti zajamčen primeren
del narodnega dohodka.

V svrhu ustanovitve kvotne-
ga sistema naj se osnujejo
farmske skupine, da se mogo-
če na ta način prepreči niža-
nje cen na domačem trgu.

Vse trgovinske pogodbe, ki
škodujejo farmerskim interesom,
je treba preklicati.

"AAA" je treba tako reor-
ganizirati, da bo oblast za
farmsko pomoč podrejena po-
sameznim državnim in okraj-
nim farmerskim odborom.

Farmska kreditna uprava
naj postane samostojna oblast,
podrejena upravnemu kolegi-
ju, ki naj ga tvorijo zastopni-
ki obeh velikih političnih
strank.

Program za zaščito rodo-
vitne zemlje naj bo še v prihod-
nje v veljavi, nikakor pa ne
sme omejevati množine pri-
delkov.

Obdržati je treba vse pred-
nosti transportnega sistema;
temeljitega na principu kon-
kurence.

Nadalje priporoča program
elektrifikacije poljedelskih o-
krajev, pomoč za vzdrževanje
podeželskih šol ter uspešnejši
sistem podeželskih cest.

Stavka v Angliji

Delavci v Short Brothers
zrakoplovni tovarni v Roche-
stru, Anglija, so yprizorili v
četrtke dve uri trajajočo stav-
ko, ker je kompanija vsebinsi
nove delavske pogodbe prej
objavila na plakatih, predno
jo je junija podpisala. Šele ko
je kompanija vse plakate od-
stranila, so se delavci vrnili na
delo.

Zaprta univerza

Nemške oblasti so zaprle uni-
verz v Leyden na Holand-
skem, ker so študentje demon-
strirali zaradi odpusta nekate-
rih židovskih profesorjev. Iz
istega vzroka je bila prejšnji
teden zaprta univerza v Delf-
tu.

SABOTAŽA NA NORVESKEM

Veliki zemeljski posipi, ki so jih najbrž sprožili saboterji,
so na desetih krajih razdrli železniško progo med Bergenom
in Oslo na Norveškem. Več tednov bo poteklo, predno bo
promet zopet obnovljen.

Na Norveškem in v Belgiji so sabotažna dejanja na dnev-
nem redu. Nemške oblasti kaznujejo vsakega sabotažnika s
smrtjo.

Kratke dnevne vesti

Pacifist kandidira

Kandidaturo za angleški
parlament je prijavil W. S.
Seamark, me-ar iz Southamp-
tona. Označil se je za "kristja-
na in pacifista" ter obljubil,
da se bo v slučaju izvolitve za-
zavzel za sklenitev miru.

Azana se je spravil z Bogom

Škof v Mantabanu na Fran-
coskem je v Rim sporočil, da se
je bivši španski predsednik
Manuel Azana pred svojo smr-
tjo spravil z Bogom na smrtni
postelji. Navzlic temu pa
po zahtevi svojih prijateljev ni
bil cerkveno pokopan.

Azana je bil sicer vzgojen v
jezujskih šolah, toda je v svo-
jem poznejšem življenju bil
največji nasprotnik duhovščine.
Tekom njegove zadnje bo-
lezni v Mantabanu pa ga je
tamošnji škof pogosto obiskal
in slednjič je Azana pokazal
svoje versko prepričanje ter
je prosil škofa, da mu pomaga-
ga spraviti s s katoliško cer-
kvijo.

Ko se je Azanu bližala zad-
nja ura, je njegova žena pokli-
cala škofa, ki mu je podelil sv.
poslednje olje ter je ostal ob
njegovi postelji do njegove
smrti.

Almazan se je vklonil

Mehiški general Almazan,
ki še vedno noče priznati, da
je bil pri predsedniških voli-
tvah poražen, je skrajno разо-
čaran, ker je ameriška vlada
priznala gen. Manuela Avila
Camacha za pravilno izvolje-
nega mehiškega predsednika.
Almazan je pozval svoje pri-
staše, naj opuste vsako poli-
tično aktivnost.

Vsa odgovornost za po-
ložaj naj pade na rame mož,
ki so na krmilu.

S temi besedami je zaključil
svoj poziv.

Omejitev alkoholnih pijač na Norveškem

Po 2. novembru si noben
prebivalec Norveške ne bo mo-
gel nabaviti na mesec več kot
eno steklenico žganja in eno
steklenico vina.

Prodajalne alkoholnih pijač
so bile ves mesec novembra za-
prte, da si ljudje niso mogli
nabaviti zaloga.

Povratek ranjencev iz Nemčije

Iz Nemčije je poseben vlak
odpeljal skozi Švico v Franci-
jo dva generala, sto častnikov
in 400 podčastnikov. Vsi so bi-
li ranjeni oziroma bolni ter so
se zdravili v nemških bolniš-
nicah.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenian Publishing Company, (A Corporation), Frank Sakser, President; J. Lupsa, Sec. — Place of business of the corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—; za četrt leta \$1.50.—. Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—. Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

HITLERJEVO POVELJE ŠTV. 19588

Po naročilu nemške vlade je nemški protektorat Čehoslovaške izdal dne 16. septembra 1940 povelje št. 19588.

Povelje prepoveduje do preklica segrevanje privatnih hiš in upravnih uradov za Česko in Moravsko; segrevanje uradov javnih korporacij, trgovskih in sličnih uradov; segrevanje zdravilišč, delavnic in trgovin; nadalje šol, jetnišnic, barak, kemp in sličnih prostorov. Izjemo more napraviti edine premogovna administracija za Česko in Slovaško. Tega povelja ne sme objaviti časopisje in njega vsebina ne sme biti tiskana na letakih.

To je zadnji in eden najhujših udarcev, ki so ga zadali nemški zavojevalci českemu narodu.

V vseh zasadenih deželah je resno pomanjkanje kuriva. Danska vlada je že pred tedni opozorila dansko prebivalstvo, da bo moralo segrevati svoje domove s šoto. V Parizu in drugih delih Francije premoga tako primanjkuje, da ga prodajajo na funte po neverjetno visokih cenah.

Tako je s kurivom po zasadenem ozemlju, dasi je Nemčija danes lastnica skoro vsega evropskega premoga.

Nemci imajo velike premogovnike v Porurju in v Nižji Šleziji. Leta 1925 so dobili Posarje in z njim vred ogromna skladišča premoga. Poljski so vzeli gornješlezije majne, Čehoslovaški pa na premoga bogati Tešen okraj. Poleg tega kontrolirajo tudi bogata belgijska premogovna polja ter znatna ležišča premoga v severnem delu Francije.

Z eno besedo povedano, vsa važna evropska premogovna središča, z izjemo ruskih, so v nacijskih rokah.

Z ozirom na vse to bi človek domneval, da prebivalstvu zasadenega ozemlja, ki je moralo toliko pretrpeti, že vsaj kuriva oziroma premoga ne bo manjkalo. Pomisliti je pač treba, da naciji lahko na drug način porabijo premog. Z njim si nabavljajo druge potrebščine.

Tako naprimer daje Švica svoje izdelke v zameno za premog. Tudi Italija je v tem pogledu popolnoma odvisna od Nemčije. Če bi od nje ne dobila premoga, bi morala zapreti večino svojih tovarn.

So pa še drugi vzroki, čemu Nemci tako s Čehi ravnaajo. Hitler je že sestavil načrt za razdelitev Evrope. Po tem načrtu bo evropsko prebivalstvo razdeljeno v troje razredov in vsakemu razredu bo odrejena posebna naloga.

Nemci in Avstrijci bodo takimenovani "Herrenvolk" (gosposki narod), ki bo vladal vsem drugim.

V drugem razredu bodo več ali manj germanski narodi—Hollanci, Belgijci (predvsem Flamci) in Skandinavci. Nemčija jih ne bo zatirala, pač jim bo pa v marsikaterem pogledu vztrajala in jih na ta način skušala pridobiti zase, da bodo postali časoma bistveni del Nemčije.

Če bo Hitler zmagal (besedici "če bo", je treba poudariti), bodo slovanski narodi—Poljaki in Čehoslovaki—kuliji nove Nemčije.

Hitler skuša popolnoma zatreti poljsko in česko inteligenco, da bi bila česki in poljski narod časoma brez voditeljev. Na Poljskem in na Češkem so že zdaj odpravljene vse prilike za višjo izobrazbo.

Jeseni leta 1939 so naciji zaprli vse česke univerze in visoke šole pod pretvezo, da so ti zavodi kotičke dijaških nemirov.

Po nacijskem načrtu naj Slovani producirajo živež in druge potrebščine za "odličnejše" in "plemenitejše" narode. Dovolj je, če znajo za silo pisati, brati in računati; druge izobrazbe jim ni treba.

Česki in Poljski so vzeli premog, železo, olje in vsa druga, za industrijalni razvoj bistveno potrebna sredstva. Vsa industrijalna proizvodnja naj bi bila v nemških rokah.

V rokah Nemcev je postal premog sredstvo, s katerim spravljajo Čeha in Poljake na stališče srednjeveških tlačanov.

RUSIJA DRAŽI OSIŠČE

Turška uradna radio postaja v Ankari je včeraj poročala, da se Rusija ni hotela pridružiti k trojezičnemu nemškemu in italijanskemu prigrvarjanju, ker ve, da se bo ta sistem prej ali slej obrnil proti njej.

Po turškem zatrdilu sloni "novi red" v Evropi samo na silah in pri tem Turčija noče biti vdeležena.

Turško časopisje pa pravi, da je Nemčija zaradi velikega zanimanja Rusije za Dardanele in za Jugoslavijo in Bolgarsko opustila svoj načrt vreti balkanske države in Bližnji vzhod v vojno.

UNIČENJE BATALJONA SMRT

Grki so neprestano 69 ur napadali laški "bataljon smrti". Pred silovitimi bajonetnimi napadi pa je bataljon omagal in prišel bežati v velikem neredu. Na bojišču pa je pustil mnogo topov, pušk in municije ter drugih potrebščin.

Cuvajte Jugoslavijo!

To so menda bile zadnje besede pokojnega kralja Jugoslavije, Aleksandra I. ki je umrl nasilne smrti od najetih in plačanih atentatorjev v Parizu leta 1934.

Lepe in pomembne besede, posebno ako prihajajo iz ust pravega narodnega patriota, pa naj si bo kralj, ali pa navadna para, ki se vsak dan sprti peha za vsakdanjim kruhom.

Povsem drugače pa je, ako kaj takim besedam podobnega naslovijo na jugoslovansko javnost poklicni, ali boljše rečeno patentirani patrioti Jugoslavije, ki se jim gre v prvi vrsti samo za slavo, v drugi vrsti pa, da stinejo kolikor mogoče več materijalnega dobička iz jugo-lovanske javnosti.

Da so taki patrioti ne navedi jako pitvi in površni, iz navdušenja do samih sebe, se je zopet pokazalo pretekli petek, ko je odbor za zaščito Jugoslavije ekfical veliko narodno zborovanje v Transport Hall, 153 West 64th Street v New Yorku.

Videlo se je, da Jugoslovanci, živeči v newyorški metropoli, še vedno ljubijo svojo materinsko zemeljo in domovino Jugoslavijo, ker so prostorno dvorano napolnili do zadnjega kotička.

Zato se more trditi, da nared kot tak je bil na mestu. Ne morem pa tega priznati od boru tega zborovanja.

Kot govornikom moramo dati vse priznanje le sveceniku Voju Gačinoviću, katerega spoštujem ravno tako kakor cenim njegovo delo in zmožnosti. Drugi govorniki so pa navzoče skoraj dolgočasili, v tem se je posebno odlikoval Aleksander Juric, ki bi bil ves čas najrajši sam sebi posvetil in le svoj govor, ki je obstajal večinoma iz kritike proti vsem, ki sedaj sedijo v jugoslovanski vladi in je govor tako zavlekel, da odhronikom ni prišlo na pamet, in tudi ni bilo več časa, da bi pozvali kakega Slovence, da bi povedal mnenje slovenke javnosti.

To zborovanje je posetilo kakih dvajset Slovencev, med njimi je bilo najmanj pet priznanih govornikov, ki bi mogli častno rešiti svojo nalogo, ne da bi se jim bilo treba prej pripraviti na govor.

Poleg tega, da je bilo v št. 265 "Glas Naroda" objavljeno povabilo na to zborovanje in poročano, da bo govoril tudi en Slovenec, ni bil od njih strani nikdo vprašan ali povabljen.

Zato se sedaj mi Slovenci vprašujemo, ali smo bili prezirani namenoma, ali pa je to le neodpustljiva površnost ljudi, ki vodijo tako zborovanje? Zato je imel Mr. I. Hude prav, ko je ob zaključku zborovanja skočil na stol in se od boru lepo zahvalil za njih preziranje do Slovencev. Zdelo se nam je, kakor da bi Mr. Hude vrzel bombo med nje, ko je z povzdignjenim glasom zakričal: "Pamžite, bez Slovenca nema Jugoslavije!"

V. PRAZNOVANJE UJEDINJE-NJA JUGOSLAVIJE.

Vsa Jugoslavija je včeraj obhajala praznik Ujedinjenja, 22. obletnico razglasitve zveze Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Samo v Zagrebu so nekateri politični napetosti motili praznično razpoloženje s tem, da so se razpočile majhne, toda glasne bombe pred hišo ministrskega podpredsednika dr. Vladimira Mačka in pred hišo tajnika kmetijske stranke, Juraja Krnjevića.

Nekaj bomb se je tudi razletelo pred stanovanjem nekega vojaškega poveljnika ter pred banovskega palače, kjer je glavni stan kmetijske stranke. Popokalo je nekaj šip, druge škode pa ni bilo.

Hrvatki ekstremisti zahtevajo ločitev Hrvaške od ostale Jugoslavije. To pa so samo narodni zagrizenci in najbrže prišasti Pavelića, ki je tudi osnovni umor kralja Aleksandra.

Veliki praznik so obhajali po cerkvah, kakor tudi na javnih zborovanjih. Povsod so poudarjali obožnost naroda, da se bo vedno boril za svojo neodvisnost.

Podeljena so bila tudi odlikovanja članom odbora, ki je v inozemstvu deloval za zavestniško zmago, po kateri je nastala Jugoslavija. Med drugimi takimi delavci sta bila odlikovana don Niko Gršković iz New Yorka in Ivan Jager, inženir v Minneapolis, Minn.

DVAJSETLETNA MATI IMA 5 OTROK.

Rekord v rodovitnosti glede potomstva sta menda dosegla zakonca Di Biase v Milanu. Stopila sta v zakon na dan 28. oktobra 1935 v spomin na fašistični pohod na Rim. Takrat je imel Giuseppe di Biase 20, njegova nevesta Marija di Nuno pa 15 let.

Nedavno je Marija povila svojega petega otroka. Med njimi sta dve deklici in trije dečki. Zadnji porod je prinesel dvojčke in mati ju je rodila v času, ko je bil njun mož pri vojakih. Ker sta oba moškega spola, so ju krstili na imeni Italo in Vittorio.

Posebnost: HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVLJA.

KUPON, ki ga dobite s atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide s novimi mejami vojaških držav, kakor bodo premenjene po sedanjih vojnih.

Naročite Atlas pri: "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

BOMBARDIRANJE SOUTHAMPTONA

Nemški letalci so že dva dni zaporedoma strahovito bombardirali angleške kraje ob južni obali in še posebno Southampton, ki je eno najvažnejših angleških pristanišč za parnike, ki vozijo med Združenimi državami in Evropo.

Nemci sedaj napadajo angleška mesta na isti način, kot so napadli in porušili Coventry. Najprej vržejo razsvetljevalne bombe, nato vžigalne in nazadnje prav močne eksplozivne bombe. Pogosto se aeroplani spuste zelo nizko in tedaj letalci streljajo na ljudi s strojnimi. Najbolj so Nemci bombardirali trgovski del Southampton.

V značnih bojih ob vzhodnem obrežju in nad Rokavskim prelivom je bilo izstreljenih 8 nemških aeroplanov in 5 angleških, toda vsi piloti so se rešili s padali. Nemci pa pravijo, da so Angleži izgubili 13 aeroplanov, Nemci pa samo dva.

Načrt za vpad v Anglijo opuščen

Sinoči je it aljanska uradna radio postaja naznanila, da "so države osišča opustile svoj načrt premagati Anglijo z vpadom na angleške otoke."

Postaja nadalje pravi, da boste Nemčija in Italija napeli vse svoje sile, da izpodrine angleški vpliv z evropskega kontinenta, da ločite Anglijo od njenega cesarstva. S tem jo upate prisiliti na koleno, da bo prosila za mir. V bodoče bodo vse vojaške operacije osišča osredotočene med Gibraltarjem in Suezom.

SREČNO REŠENA.

P strašnem viharju, ki je divjal pretekli teden v Milwaukee, Wis., sta bila na lovu za racami tudi dva Slovence in sicer 26 letni Rudolph Prah in 33 letni gostilničar Albert Zabel. Oba sta se srečno, dasi po strašnih doživljajih, rešila, dočim je njun tovariš, po rodu Poljak, s katerim so šli skupno na lov, zmrznil v svojem čolnu.

ŠVEDSKA POŠTENOST.

Kdor je kdaj potoval po Švedskem, je lahko presrečen ugotovil, da poštiki v spalnih vagonih brez vsake bojazni obesajo svojo obleko, v kateri pustijo denar in ure, zunaj na hodniku. Nihče niti ne pomisli na to, da bi se utegnulo kaj zgoditi. Švedi so tudi zelo ponosni na to narodno lastnost, na poštenost, ki je pri njih že stara tradicija.

Ze v srednjem veku so imeli na Švedskem v vsakem mestu vsaj eno shrambo najdenih predmetov. Lastnik je prišel čez nekaj dni tja in če je našel v shrambi izgubljenost stvar, je vrge! v puščico v kotu novič. Tako zbrani denar so porabili za nove shrambe. Kralj Adolf Gustav je hotel nekoč preizkusiti poštenost svojega ljudstva. Kralj je dal narediti tisoč enakih prstanov velike teže in jih skrivaj dal položiti po vsej državi na razne kraje. Od tisoč prstanov so jih našli s pomočjo shramb izgubljenih stvari 979. Kralj je bil s to preizkušnjo lahko zadovoljen.

JASTREB PROTI LISICI.

Lastnik neke krčme v bavarskem pogorju Wenzelbachu pri Regensburgu je imel priložnost opazovati nenavaden dvoboj med lisico in jastrebom. Po krčmarjevem dvorišču so se še sprehajali piščanci, ko je stopil gospodar na balkon, da vidi, kakšno bo vreme. Prav tedaj je planila med piščance lisica, ki si je izbrala rejeno kokoš za žrtv. Toda v trenutku, ko je lisica hotela pobegniti s plenom, se je kakor strela z jasnega spustil izpod neba jastreb, ki si je bil očividno izbral za plen isto žival kakor lisica. Jastreb je začel na svojo moč hrušiti oster kljun in že je kazalo, da bo lisica plačala tatvino z življenjem. Toda lisica je spoznala nevaren položaj in jo je rajši odkurila. Tedaj je jastreb popadel kokoš, ki jo je lisica že skoro zadavila, in se dvignil s plenom visoko v zrak.

OBJASNILO.

"Na kakšen način si je naš prijatelj Miha zlonil nogo?" "Vidite stopnice tam spodaj?" "Seveda." "Nu — Miha jih ni videl."

DARILNE POŠILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	—	\$ 2.20
200 DIN.	—	\$ 4.00
300 DIN.	—	\$ 5.85
500 DIN.	—	\$ 9.25
1000 DIN.	—	\$18.—
2000 DIN.	—	\$35.—
5000 DIN.	—	\$85.—

V DINARJIH

50 LIR	—	\$ 2.90
100 LIR	—	\$ 5.—
200 LIR	—	\$ 9.50
300 LIR	—	\$14.—
500 LIR	—	\$22.50
1000 LIR	—	\$44.—
2000 LIR	—	\$87.—

V LIRAH

Ker zaradi položaja v Evropi parniki neredno vozijo, tudi za izplačila denarnih pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naga izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po C A B L E ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.—.

Vaš razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
12 : POTNIŠKI ODDELEK : 22
216 West 18th Street, New York

BOŽIČNA DARILA

Vsem onim, ki nameravajo za letošnji Božič svojim ljudem v starem kraju poslati kako denarno darilo, bi svetovali, da to čimprej store. Denarne pošiljatev se še vedno izplačujejo v Jugoslaviji in Italiji. Da pa je denar izplačan v kar najkrajšem času—v petih dneh—svetujemo, da se pošlje po kablu, kar velja samo \$1.— več. — POTNIŠKI ODDELEK SLOVENIC PUBLISHING COMPANY, 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Peter Zgaga

— Slovenca pa res dobiš križensvet! — sem nehote vzkliznil, ko sem prečital to pismo:

— Danes sem opazil na listu poleg mojega naslova, da sem že pet dni zaostankar. Pošljem Vam torej šest dolarjev petdeset centov in sicer tri dolarje za mene, tri dolarje za Franka Božeka, petdeset centov pa za Koledar.

Se nekaj mimogrede. Kot vidim, je Petru Zgaga Škofja loka precej znana. Gotovo je v gostilni pri Kapucinskem mostu izpil pri stariših moje žene kakšen vreck piva. Dekliško ime moje žene je bilo Ivanka Hafner. Tudi moj sin je bil rojen tam in ga je mati še kot otroka prinesla iz starega kraja. Sina že več let nisimo videli, pa se nadamo njegovega povratka z Japonskega. On namreč predava že več leti na neki japonski univerzi. . . Pozdrav!

A. Remenih, Peru, Ill.

Nedavno so se razširile vesti, da je bivši nemški kajzer nevarno zbolel.

Zdaj poroča njegov maršal, da je bivši kajzer čil in zdrav in da vsak dan žaga drva na dvorišču doornškega gradu.

Enemu samemu žagati je težko in nerodno. Kaj če bi Hitler prijel za drugi konec žage?

Delo bi šlo hitreje od rok, in Evropa bi se globoko oddahnila.

Včeraj je minilo dvaindvajset let izza ustanovitve Jugoslavije.

Salamsko dobro in dolgo se drži.

— Ja, kaj pa bo? a, kaj pa bo? — vprašuje Muso v sveti jezi, — junaški Kalabrezi kar venomer nazaj gredo.

— Tvoja prismojena polenta mi nič kaj prida ne diši; kar skuhaj si, le sam požri! — v odgovor Hitler mu trobenta.

Mrzel zimski večer . . . Izlozbe so čarobno razsvetljene . . . Ljudje gledajo, kupujejo in hito z velikimi zavoji proti domu.

Ob vhodu v trgovino ženskih oblek visi ženski kozuh, na katerem je napis: — Pristno krzno sibirskes lisice . . . samo \$35!

Mimo se priplazi premražen, sestradan pes. Povoha plašč . . . V njem se zbude davni spomini. Skloni glavo in zalostno zatuli . . .

V sedanjih resnih časih je treba vsako stvar utemeljiti.

Kdo ve, kako bo utemeljil Mussolini svojo "ofenzivo" na Grškem?

Najbrž bo rekel: — Umaknili smo se, ker je naša kri predragocena, da bi jo prelivali taki divjaki kot so Grki . . .

Na odru se je drl govornik: — Mi se moramo iznebiti boljševizma, komunizma, fašizma, nacizma . . .

. . . in revmatizma, — je bolestno zamrmral priletel možak med pošušalci ter se prijel za koleno.

Moški lahko misli o ženskah dosti slabega, toda nikdar ne toliko slabega kot lahko misli ženska o ženski.

Kratka Dnevna Zgodba

LAV. STRUNA:

Beležke s poti

Oni čas sem bil nekaj dni na dopustu. Saj veste, kako je to stvar. Tako težko sem ga čakal in tako hitro je minil. Kakor vsakomur ali morda še bolj. Toda to pot sem kljub odmoru tudi "delal" in sicer beležke na rob dnevnika, ki mi je do večera ostal v žepu. Nekaj teh papirkov sem prinesel celo do doma.

V Zagrebu se mi Kranjec ne počutimo dobro. Ne vem, kako je to, čeprav srečujemo na vsak korak še drugega Kranjca. Toda tudi ta in še oni tretji pravita, da jima ne prija v novi banovini. Še manj kakor prej, ko je bila še savska. Zvečer sedimo skupaj. Prostrana soba samih rojakov, starih znancev iz časov, ko smo še trli avstrijski komis. "Boš videl," pravi prijatelj, s katerim sva na Tirolskem pričakala konce vojne, "še ga bomo dobili, še bolj trdega in še bolj kislega, če nas kmalu ne sreča prava pamet..." Kaj jaz vem, zakaj govorijo tako...

Od Zagreba do Splita se menda ves svet vozi z nočnim brzim vlakom ob enajstih. Tako se je zdela oni večer in tako je menda večer za večerom kadar na Jadranu sije solnce in v Ljubljani lije kakor iz škafa. Prostore zasledijo nosači za svoje gospodarje, kdor pa prenaša svojo revščino sam, lahko stoji pričaka zore. Ali — rečimo — zvit v klopčice na svojem sedcu. Vse to je za prvo malo vzpodbudno. Ko nas v Perkovčev začne ogrevati sonce in nad Kaštelom zagledamo sinji Jadran, smo nergavi kakor ovi. Pravijo, da bi bilo treba to zvezo izboljšati ali pa vsaj vsak večer vprašati, koliko je takih, ki hočejo v eni noči od Zagreba do Splita in narobe. Sicer pa je menda ta pritožba stara kakor železnica, ki teče po Liki.

Split je čudovito lep, vselej znova, kadar človek stopi vanj. Toplo je zdaj tam kakor pri nas sredi poletja in kar veseli sem bil, da mi s seboj nisem dali tudi še dežnika. Vrvež je po obali kakor v vseh mestih ob morju. Mladina žvrgoli na soncu, upokojenci pa razpravljajo v senici, kako bo z dežniki za zimo. V lukji je živahno, toda vsi potniki so samo naši. Ciceroni so brez posla, saj so njihovi lamski gostje raztreseni po frontah ali pa čepijo po zakloniščih. Ob dveh popoldne odhaja kopica parnikov na vse strani. Jaz potujem z "Bosno" naprej do Hvara. Letos je naš Jadran še dvakrat lepši kakor druga leta. Malo nas je na krovi in kar igra nam v srečih, ko gledamo, kako se dan na morju brez skrbi in strasti nagiblje k večeru. Gledam parček poleg sebe. "Takole bi se vozila do konca dni," pravi seveda ona njemu. Kajpa, sem si mislil in prestavil ležalnik še bolj proti soncu ter se obrnil čisto na drugo stran.

Na Hvaru sem bil prvič. O tem, da mi pravijo naša Madeira, sem nekaj slišal, in tudi se to, da lahko človek tamkaj prebije leto in dan pod toplim južnim solncem. Živahna postrežba v pristani me je odnesla v najboljši hotel — Kovaričev. Dobra hiša in tudi sicer — saj veste, kakor se spodobi. O tem divnem otoku so napisane že mnoge lepe stvari. Kaj bi se silil. Podnevi sem prehodil vsa ona kraja spremljana proti severu in jugu in nisem opustil niti edinstvene A-

vellinijeve poti po grebenih tja gori do razgledov na Brač in kopno, zvečer pa sanjari — prosim, to je bilo vsega dvakrat — pod brajdami tamkajšnjih kavarn in gostiln. Med njimi ne smem pozabiti na oštrirja Janca iz Šiške, ki se iz leta v leto bolj vživlja v vsoti poklice in na onega, ki si je dal nad vhodom napisati na tablo, da je Vovačič pošten. Ko sem vprašal, zakaj tako javno postavlja v slabo luč tovariše iz stroke, ki pač vsak po svoje nesomajajo galilejski čudež, je dejal, da mu prav zaradi tega prihajajo pod gostoljubno streho vsi lopovi do zadnjega.

Hvar za pi ob pol dvanajstih, nekaj prej zamečikajo vse žarnice po mestu. To je obenem poziv za mojstra iz elektrarne, naj stopi v svoje podjetje in vzame ključ s seboj. Ona dva večer smo imeli lunin svet in zato nisimo niti opazili, kaj se je menjala svetloba. Na Hvaru je prekrasen svet in pravim, da bi tamkaj lahko ostal še kar naprej.

Voznja od Hvara do Dubrovnika je del one najbolj običajne, ki jo prevozi tisoč s karto za adriansko morje. Opoludne dvignejo sidra, ob sedmih zvečer smo v Gružu. Na to pot nas je vzele s seboj "Ljubljana". Ime našega mesta na morju nimam sreče. Ono ponekore iz vojne brodovja so pred kratkim zavlekli do Tivata, tale do Jadranske plovnice, potem pa se zibljamo kakor je treba, poteni nas le skrijejo otoki in otočiči pred odprtim morjem. Spretno se ogibamo vseh ovinkov in čeri ter se varno bližamo Gružu. Družba na ladji je postra kakor vselej. Vojaki, sportniki — to so oni z Žižkom na čelu, ki v Splitu niso hoteli obleči dresov s hrvatskim grbom — ter dame, samostojne in nesamostojne. Da ne pozabim, potem še trgovci in oštrirji. Da, celo Sokolov Jože iz Ljubljane je bil med njimi. Kakor nalašč... Tako sva od tod laže nadaljevala vožnjo, paroma zavzela Gruž, ušla množični nosačev in hotelskih slug ter se odlično spravila v vilo "Zoro" tik nad pomorsko akademijo. In tudi v tej hiši gospodarji — Slovenka. Kar čudiva se, koliko nas je in kje vse lahko zdaj govorijo z ljudmi kakor pred pošto v Ljubljani.

Dubrovnik je biser Jadrana. Škoda, da je tako daleč od Ljubljane in držijo pota do njega samo preko Like ali Bosne. Vsa pota pa so silno dolga in nič koliko naporna. O Dubrovniku

spet ne bom pisal jaz, to so drugi opravili bolje in v raznih jezikih. Kopali smo se na Lapadu, dobrote dalmatinske zemlje okušali pri Količu v Omblji, tišino in veličino dubrovniške riviere uživali na Lokrunu, okno v večji svet pa tam je bilo vsak večer odprto v razkošni kavarni mesta. V dveh dnevih ostanem za vsako izmed tega zelo, zelo malo. Treba je res hiteti. Ker je bilo vreme tako lepo, smo se največ vdajali morskega blaga. Tudi tukaj smo skoraj zmerom sami med seboj in med kopaleci predladuje domača govorica, toda sem in tja je še zmerom kdo, ki ni ne skriva, da pripada narodom, ki so zdaj v vojni. Zdi se celo, da ti redki govorijo bolj glasno kakor vsi ostali. Ne vem, ali niso veseli, ker bodo morda tamkaj zmagali brez njih. Na Lokrunu je leto — še vse bolj tiho kakor druga leta. Ta dan je bilo na otoku vsega deset ljudi — štiri koze so bile začudene nad nami — med onimi desetimi pa tri kepe Anaconke, ki so se tam v samoti veselile prijetnega obzema na valčkih morja. V mestni kavarni je jazz in vse tako kakor na Bledu ali kjer hočete drugod. Prav za prav še vse lepše, kajti pod prostornimi okoli se pogled preko mestne luke izgublja v brezmejno daljo, z lučkami na morju in zvezdicami na nebu.

Pot nazaj iz tega razkošja, sonca in veselja je še daljša kakor do tja. Mene je vodila preko Sarajeva in — za spremembo — še mimo Beograda v Ljubljano. Kakor v Splitu, odhaja tudi od tod samo eden hitrejših vlakov in kakor v Splitu je treba tudi v tem čez noč poskusiti marsikaj, da se človek v Sarajevu skoraj odreče vsemu, kar bi ga še veselilo na svetu. Toda ta večer, bila je sredi in tako krasno v morju, da nihče ni hotel domov, je bil moj oddelek prazen. Tako sem zaman bogato nagradil postrežka in si kmalu potem, ko so globoko pod mreno izginile zadnje luči v Rijeki Dubrovački, uredil posteljo po bosan-ko. Dejali so, da je v nekaterih vagonih živo, toda to sredo, tudi tega ni bilo. V polsnu sem slišal nekaj o Mostarju in Konjici, potem pa me je megleno jutro zbudilo pri Ilidži.

Od Sarajeva do Uživ je sto in toliko predorov. Ko bodo tod vozile električne lokomotive — škoda, da so zdaj motorni vlaki v remizi — bo pogled na ta krasni predel naše zemlje še vse lepši. Tako pa se

Največji ribji trg na svetu

Tokio šteje 7.000.000 prebivalcev, ki so jim glavna hrana poleg riža ribe. Ni torej čuda, da najdete največji ribji trg na

potnik pripelje v zeleno Šumadijo ves sajaš in siten in mu vse prepočas minevajo še dolge in dolge ure vožnje do prestolnega Beograda. Pa je tamkaj okoli Užice, Čačka, Lajkovca in Obrenovca še toliko zanimivega, da bi bilo treba zdaj tu, zdaj tam stopiti med ljudi in prehoditi vsak košček te zgodovinske zemlje posebej. Tukaj je vsega dovolj. E, da bogata je naša domovina in lepa povsod, od triglavskih ledenikov do modre jame na Lokrunu in nič manj po stari Srbiji.

Beograd je ve drugačen kot Zagreb. In tudi pravo vele mesto je zdaj, kjer je treba — kmetu z dežele, kakor smo mi iz Ljubljane zaspane — previdno stopati po cestah. Pa ne samo njegovo vnanje lice, tudi v svoji notranjosti je čisto svojstven. Tukaj vidite na vsak korak žive slike one tako redke domačnosti, ki človeka pritegne in v kateri se človek počuti kakor doma. Tisoči in tisoči hite mimo tebe, vsak za svojim poslom, marsikdo tudi brez njega ali s hudimi brigami na čelu, toda vse se zdi, da je tukaj prišel v svoj kraj, kjer ga bodo razumeli, kjer mu bodo pomagali in kjer bo ostal, če treba, zadovoljen brat z bratcem.

In ko se naša prestolnica potopi v morje luči in ti s Kalemegdano zajamejo oči njene široke meje tja na vse strani, ob njenem vznožju pa gledaš oba velika volna toka, ki sta že tolikokrat zadržala sovragove napade, potem ti nehoti nidejo misli na prvo stran večernika, ki spet objavlja, da je vojna vihra zajela nove kraje. Naj bi usoda obvarovala to lepo mesto ob Savi in Donavi ter državo, ki se zgrinja okoli nje, ga, vseh prestreljav tudi v bodoče in mu omogočila razvoj, kakor ga po svoji burni zgodovini zasluži. Pa tudi po svojem naravnem položaju, ki mu ga je dala narava med tolikimi lepimi mesti Jugoslavije!

Od Beograda do Ljubljane se zdaj vozi vsak in vsak dan. To je pot, ki traja po najnovjšem 11 ur in bo slej ali prej lahko še krajša. Spet smo samo domači ljudje med seboj in pogovor teče tako pristrano, da pozabimo na vse križe in težave, ki nas tarejo v teh usodnih dnevih. Saj nas vse družijo ena misel: potrpi no, da se bo polegel požar po svetu, potem bomo še vse lepše uredili ta svoj krasni dom. Če greš takole na pet, se vrneš z novimi pogledi in se otreseš marsikaterih pomislekov, ki zastirajo jasn pogled v bodočnost.

svetu v Tokiu. Kdor hoče videti tokijski ribji trg, mora vstati zgodaj zjutraj ali pa iti pozneje k počitku, kajti vrvež na trgu se začne prav za prav že ob eni ponoči in konča ob šestih zjutraj. Na trgu plapolajo ognji in tu vidi človek mnogo slikovitih prizorov. Trg je oddaljen dobre pol ure od središča mesta. Od polnoči do jutra v Tokiu taksi ne vozi. Na ribji trg je torej treba hoditi iz mesta peš, kdor nima lastnega avta.

Tokijski ribji trg ob-ega tucat velikih tržnic, zgrajenih v polkrogu s premerom blizu enega kilometra. Čeprav je trg na bregu reke Sumida, prihaja večina blaga po železnici, sodi z ledeno slano vodo so značilni za ta trg. V kolikor prihaja blago s parniki ali jadrnicami, se le te ne vračajo neposredno znova, temveč so samo prometno sredstvo. Tokijsko trg je najmanj še drugi ali tretji, na katerem ribe menjajo lastnike. Blago prihaja s Šimoe-ke, Formoze, Koreje, Sahalina, Kamčatke in drugih južnomorskih otokov. Prevoz traja večkrat tudi mesece dni.

Ob eni ponoči začno razkladati vagon. Visoke pogodbene globe skrbijo za to, da so do štirih zjutraj prosti vsi tri. Za to morajo delavci delati te tri ure kakor živina. Od štirih zjutraj pa leže na pokriti železniški ploščadi za tri vse ribe, kar jih porabi Tokio v enem dnevu. Ploščad je 50 m široka in dober kilometer dolga. Samo največjih rib, delfinov, med katerimi tehtajo najmanj 10 metrskih stotov, je tu v glavni sezoni v marcu večkrat do 2000 čevno. Velike ribe so označene s kreda, s katero zariše lastnik na nje svoj znak.

Ob petih nastane pravi pekel v amfiteatru, čijih stopnice so do vrha polne tujecev, trgovcev in njihovih pomočnikov, množnih prekričati vse. Pracej dela opravijo tudi prsti in kretanje. Prodajalci drže v rokah majhne papirnate ščite, s katerimi označujejo kupec svoje ponudbe. Ob pogledu na ribji trg v Tokiu bi človek mislil, da se pripravljata jata belih golobov na polet. Če nastane spor, se odloči na mestu z žrebom. Družbe se končajo ob četr uri potem pa pridejo na vrsto nakupovalci rib za večje hotele, restavracije, itd. Ob šestih je ves notranji ribji trg eno samo morje vozov in ljudi.

Presenečenje.

Bila je mična, imela je kratko krilec in rožnata lica. Ko je stopila iz vlaka, so ji sledili občudujoči pogledi. "Mično dekle" je dejal mladenič drugemu. "Da, da. Kdo je pač tisti srečni, s katerim se bo srečala?" Ko je prišla pred postajo, je skočil velik širokopleč moški k njej, objel jo je in jo poljubil. "Mati!" je vzkliznil nežno, mislil sent že, da sem te zgrešil.

PEVSKIM ZBOROM

POSEBNO PRIPOROČAMO NASLEDNJE MUZIKALJE.

Emil Adamič—16 JUGOSLOVANSKIH NARODNIH PESMI za moški zbor 50

ŠEST NARODNIH PESMI za mešni zbor 50

ŠEST NARODNIH PESMI za mešni zbor 50

Zorko Prelovec—15 SAMOSPEVOV za glas s klavirjem 1.25

ŠEST PESMI ZA GLAS IN KLAVIR 1.25

Album slovenskih narodnih pesmi za glas in klavir 1. 1.25

Frane Venturini—ŠEST MEŠANIH IN MOŠKIH ZBOROV 65

Ferdo Juvaneč—IZ MLADIH LET, moški zbori 65

Peter Jerič—OSEM ZBOROV (moški in mešani) 50

Moški zbori

OSKAR DEV: Barčica: Oj, moj šecel je šov; Kam mi, fantje, drev v vas pojdemo 20

OSKAR DEV: Srečno, ljubeča moja; Ko ptičica na tule gre; Šest: Moj očka 'ma konjčica dva; Dobiv sem psemce; Slovo; Je vplnila luč 40

EMIL ADAMIČ: Modra devojka (belokranjska) 20

Vso noč pri potoci 20

Jurjeva 20

Hodi Mica domo; Kaj drugega hočem; Zdravica 20

VASILJI MIRK in A. GROBMING: Vetrč; Po gradini 30

FERDO JUVAČ: Zjutraj 20

Slovanska 20

PETER JERIC: Pella roža; VASILJI MIRK: Podoknica 20

ZORKO PRELOVEC: Ko so fantje proti vasi šli 20

Le enkrat se 20

Slava delu 20

HR. VOLARIČ: Rožmarin; JOS. PAVČIČ: Potrkan ples 35

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

NAPOLEONOV KLOBUK IN JOZEFININI BISERI V JARKU.

"Le Petit Journal" poroča kako so našli Napoleonov klobuk in Jozefinine bisere na dan 21. junija 1940, ko se je valila nepregledna množica beguncev proti južni Franciji pred nemškimi napredovanjem.

Dva tovorna avtomobila sta ležala preobrnjena v jarku ob neki cesti pri mestu d'Etampes. Ležala sta med gomili drugih voz in avtomobilov, razbitih od bomb. Mnoga vozila so sploh zgorela. Na tej gomili si videl le požgane črepinje in zvito železje, ostanke avtomobilskega ogrodja. Dva avtomobila pa po čudnem naključju nista zgorela. Natovorjena sta bila z nekimi škatlami. Ena je ležala

NOTE ZA KLAVIR ALI HARMONIKO

1. SLOVENIAN DANCE VANDA POLKA 30
2. PO JEZERU KOLO 35
3. BARČICA MLADI KAPETANE 30
4. OHIO VALLEY SYLVIA POLKA 35
5. TAM NA VRTNI GREDI MARIBOR WALTZ 35
6. SPAVAJ MILKA MOJA ORPHAN WALTZ 35
7. DEKLE NA VRTU OJ, MARIČKA, PEGLAJ 33
8. ZIDANA MARELA (polka) VESELI BRATCI (mazurka) 35

SPAVAJ MILKA MOJA ORPHAN WALTZ 35
DEKLE NA VRTU OJ, MARIČKA, PEGLAJ 35
ZIDANA MARELA (polka) VESELI BRATCI (mazurka) 35
IZ STARE ZALOGE pa imamo še naslednje pesmi, katerim smo znižali cene:
Ameriška slovenska tira, (Holmar) 50
Orlovke himne (Vodopivec) 50
Slovenski akordi, 22 mešanih in moških zborov (Kari Adamič) 75
Trije mešani zbori (Glasbena Matica) 30
V pepelnici noči, kantata za solo, zbor in orkester, (Sattner) 50
Mladini, pesmi za mladino s klavirjem (E. Adamič) 60
Dve pesmi, (Prelovec) za moški zbor in solo 20
Naši himni, dvoglasno 25
Gorski odmevi, (Laharnar), II. zvezek, moški zbori 30

ZA TAMBURICE: NA GORENJSKEM JE FLETNO, podpuri slovenskih narodnih pesmi za tamburice, zložil Mar ko Bajuk 75
Slovenske narodne pesmi za tamburistični zbor (Bajuk) 75
Dom šel na planince, (Bajuk), podpuri 50
ZA CITRE: Poduk za citre. — 4 zvezki — (Koželjski) 2.00
ZA KLAVIR: Buri pridejo. — Koračnica — 20
Josip Pavčič: NAROD POJE (za mlade pianiste) 84 slovenskih narodnih pesmi za klavir in z besedilom \$1.35
FESMARICA GLASBENA MATICE 103 moški zbori, uredil A. Čerin \$1.85
Slovenske narodne pesmi, Janko Žirovnik 1. zvezek, 123 pesmi za moški ali ženski zbor 1.25
II. zvezek, 77 pesmi za moški in mešani zbor 1.25
100 narodnih pesmi za moški in mešani zbor, Emil Adamič 1.00
FANTJE NA VASI, 18 narodnih za moški zbor, Ciril Pregelj 50

Naročilo pošljite na:

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike so iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbirka 87 fotografij v bakrotiskni na dobrem papirju vas stane

\$1.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET, NEW YORK

Veliki Atlas sveta

Vojujoči se narodi v Evropi vstvarjajo zgodovino. Svetovnih vesti pa ne morete razumno zasledovati brez velikega in zanesljivega zemljevida, kot je naprimer Hammond's New Era Atlas of the World. "Res," boste rekli, "toda po končani vojni zemljevidi, ki so sedaj izdani, ne bodo več dobri." Toda vse drugo je res, kot ta trditev, ako vpoštevamo ta atlas. In tukaj pride glavna stvar. Z atlasom boste prejeli izkaznico, s katero boste proti plačilu 25 centov dobili dodatne zemljevide, ki kažejo premenjene meje vseh držav, ki

bodo prizadete vsled mirovne pogodbe, in jih boste prejeli takoj 60 dni po zaključku vojne in bo bodo podpisane mirovne pogodbe. (Listek, ki je treba izpolniti in poslati naravnost na zalagatelja, je v vsakem atlasu.) Ti dodatni zemljevidi vam bodo do zadnje natančnosti izpolnili vaš svetovni zemljevid, ki bo natančno kazal Evropo pred vojno in po vojni v celi knjigi. Ta atlas velja samo \$2.75 za Združene države in \$3.— za Kanado. Ta veliki atlas dobite pri KNJIGARNI "GLAS NARODA", 216 West 18th St., New York.

ROMAN —: Spisal: FRAN GOVEKAR.

8

„Pa to je krivično! To ni pametno, gospod župnik! Ako me žena ne mara, zakaj naj bi jaz postal menih? Če je ona ničvrednica, zakaj bi si jaz ne smel vzeti pošteno druge ženske? — To ni mogoče! — Le premislite: leta in leta naj živim sredi mladih deklet, mar naj bom med njimi kakor hrastov panj? — Nemogoče! In kdo naj se mi briga za otroke, posle, živino, polje. Prepleta reč, da jo je moral sam ratan premostiti,“ se je togotil Jannik.

„Ali dovolite, da jaz izpregovorim z vašo ženo...?“ se je oglašil kaplan.

„Zakaj pa ne?“ je dejal Jannik posmehljivo. „A kaj do-sežete s tem? Če bi me tudi na kolenih prosila odpuščanja, tega ji vendar ne morem nikoli odpustiti.“

„Ali ste vi brez greha?“ je vprašal kaplan. Ostro ga je gledal v oči in ponovil: „Jannik, povejte: mar ste vi brez greha? — Ali imate pravico, očitati ženi nezvestobo? Ne, nič ne odgovarjate meni! Sami s seboj se pomenite in potem šele sodite; ampak rebe in ženo sodite enako! Dožnosti imata iste.“

Vzdrugi se je dvignil Jannik. „Vi obračate, gospod kaplan,“ je dejal negotovo. „O ženi smo govorili, ženo sem zločil v kamni, — mene ni zalotil nikoli še nihče! Meni se ne more očitati niti toliko, kolikor je za nohtom črnega!“

„Da, res je: le Bog vse vidi in vse ve. A z ženo smem govoriti, kaj ne? In tudi vaše besede o ločitvi in o novem zakonu ji povem. — Potem pa se pogovorimo dalje. — Ali je vam tako prav?“

„Prav. Morda — no — saj sem jo imel rad. — Storite kar je pametno in koristno za hišo in otroke!“ je odgovoril Jannik, vzdel palico in odšel.

„Izvrstno ste ga prijeli,“ se je smejal župnik. „To je bila poteza, ki mi slučajno ni prišla na misel. — Ampak vaše posredovanje ostane v vsakem primeru brez uspeha.“

„Zakaj?“

Ker se prečestvo ne da izbrisati nikoli več. — Morda ga pozablja mešani, toda kmetje ne. Kmet gleda na zakon drugače kakor mešani, ciniki, moralni nagniteži. Kmet nezvestobe nikoli ne pozabi. Prečestnico ali ubije ali zapodi od hiše. Komprimisa kmetiški zakonec ne pozna. Naj kmetiški fant ne. Ali niste čitali? Fant vojak se je ustrlel, ko je zvedel, da mu je ljubljeno dekle nezvesto. Da, naš kmet čuti ženko nezvestobo kot neodpušljiv greh in neizbrisen madež. Kajpak so dandanes tudi že med kmeti pokvarjenosti. Vojna jih je okuzala. Zlasti mladina. A v splošnem so taki vendarle še izjema!“

Odšla sta šetat pred župnišče in razpravljala do obeda. „Sumim, da Jannik laže ali vsaj pretirava,“ je dejal kratko kaplan.

„Pazite: morda laže tudi ona!“ je menil župnik. „Lahko se osmešite. Jaz bi ju pustil na miru. No, pa kakor hočete.“

Oh dveh popoldne je imel Rožanec v cerkvi nauk. Po svoji navadi je po obedi odšel tudi to nedeljo na izprehod ob reki, da bi se po ovinku vrnil preko mostu v mesto in cerkev. Toplo in prijetno je sijalo sonce. Mesto na drugi strani je slikovito ležalo po obronkih visoke planote, na kateri so se širila polja in logi, med njimi vasi in selišča. Reka je drveča, šumeča in se penila okoli skal, ki so se bile odkrile od bregov in zdrkale v globoko strugo.

Lep je bil razgled s samotne poti za reko. A Rožanec ga je užival že tolikokrat in danes se je pečal le s pridigo, ki jo je sestavljal v duhu. O zakonu in čestitosti in razuzdanosti je nameraval govoriti. Doživljaj s Čeladnikovi in Zlogarjevimi posli, pogovor z župnikom in Jannikom e prečestvo in zakonski zvečtobi mu je vzbudil misli, ki jih je hotel razpravljati z lece. Zanišljen je korakal dalje.

Naenkrat se je zdrnil. Iz skupine hrastičev, jedva sto korakov pred njim, je pritekla ženska. Roke je dvigala nad glavo, si zakrivala obraz, švigala poševno preko ceste s krikom izginila z nabrežja.

„Zaboga, samomorilka!“ mu je šinilo skozi mozgane in že je na vso moč tekel ter se oziral po pomoči. Nikjer ni bilo človeka. Naj li sam skoči v valove? Čolni so še daleč tam ob mostu. Kaj naj stori, da jo reši?

Zgrabil je vejo borovca, da bi se spustil po strmim obrežju navzdol, a upehan je obstal. Pod potjo je zagledal Olga. Ležala je nezavestna na obrazu. Gost grm je zadržal njeno teo, da ni zdrknilo strmoglavo v vodo.

Dvignil jo je, oprtal na ramo, plezal vkreber in jo nesel na travo pod hrast. Pokleknil je, si njen gorenji život naslonil na koleno ter jo klical. A ni se prebudila. Telo ji je drgetalo in lice, blede in sivo, se je zdrazilo. Ko bi imel vode! Šumela in grgotala je pač tam spodaj, tu pa ni bilo pri roki niti kaplje. Tako jo je mogel le stresati in klicati, ji dvigati glavo, ter jo polagati na tla. Končno je izpregledala, zavzdihnila. Spoznala ga je.

„Gospod katehet,“ se je začudila. Nato pa je zajokala! „Moj Bog! Moj Bog!“

„Ali morete vstati? Dovolite, da vas spremim domov?“ jo je vprašal sočutno. „Postalo vam je slabo. Padli ste — se onesvestili. Bolni ste. — zdravnika pokličem.“

Olga pa je jokala. „Oh, čemu še živim! Ne, nisem bolna. Le tako strašno sem nesrečna, da sem želela umreti!“ je povedala.

„Ubožica! Tako mlada — in umreti! Hudo ste morali trpeti! Slutil sem. — Na obrazu, v očeh sem vam čital. — Zakaj me niste poslušali, zakaj niste prišli? Duhovnik sem, vaš tovariš, vaš prijatelj, že hočete. — Zaupajte se mi, gospodična Olga; morda vendarle najdeva lek za vaše gorje.“

„Ni gal! Samo smrt — večna tema!“

(Nadaljevanje prihodnjik.)

Harem bogatih Indijcev

Kadar govorimo o orientu, moramo omeniti tudi hareme. Pri nas ljudi ta stran življenja orientalec zelo zanima in sicer po pravici, saj vemo, da je ljubezen močna in da človek ne živi samo od kruha, temveč tudi od ljubezni. Hareme imajo samo mohamedanci. Med Indijci, zlasti bogatimi, ni nič posebnega, da so v hiši tri žene.

Haremov imajo največ v Indiji navabi, bogati trgovci in visoki uradniki, torej nekakšno mohamedansko plemstvo. Njihovi domovi obsegajo navadno več poslopij in v enem stoječem skoraj vedno v parku, je nameščen harem. To pa ni pravilno opremljen dom, kakor čitamo o tem v pravičnih, temveč čisto običajno poslopje, razlikujejo se od drugih samo s tem, da je v enem tujim moškim nedostopno. Znotraj stražijo harem ženske, vhode in okolično pa sluge, ki pa niso evnui, kajti v orientu se zdaj nihče več noče podvreči tej operaciji. Tudi tu vidimo vpliv modernega časa.

Lastnik in gospodar harema je navab. Žen imajo nekateri v njih do 60. Izmed teh so pa zakonske samo tri in sicer prve, ki jih je vzel gospodar za ženo. Te ne stanujejo v haremu, temveč v njegovi palači. Gospodarjeva dolžnost je vsak dan vsaj enkrat, navadno popoldne posetiti harem in pokramljati z ženami, da bi se ne dolgočasile. Seveda se z vsemi hkrati ne more zabavati.

Nekateri odlikuje, ker so lepše ali pa so se mu znale bolj priljubiti, za druge pa nima časa, in te so seveda žalostne, da jih zanemarija. Toda to je gospodarjeva stvar. Zanimivo pa je vsekakor, da je gospodarjeva dolžnost posejati harem in da navadno to vsi radi delajo.

Življenje v haremu živčnih žen je zelo prijetno. Delati jim ni treba, vendar pa ne pasejo lenobe. Same pač poskrbe, da se vedno najde to ali ono delo. Nekateri slikajo, druge se ukvarjajo z ročnimi deli, mnoge skrbje za samoizobrazbo.

Skratka vsaka najde zaposlitev kakor pač zna in more. Tudi na izprehode lahko hodijo, toda ne v mesto, temveč samo na vrt, kjer so posebej zastraženi.

Gospodar moškim ne zaupa, čeprav so v njegovi službi. Včasih se tudi zgodi, da gospodar to ali ono ženo povabi na izprehod s kočijo ali avtomobilom. Seveda mora imeti žena obraz zaštit. V haremu ženam ni treba zaščitati obrazov, kajti po mohamedanskih običajih sme ženska videti žensko. Stanujejo pa ločeno.

Malokdo ve, da vsak mohamedan sam odloča ali bo imel harem ali ne. Ta odločitev pa pade šele potem, ko ima tri žene. Šele potem lahko misli na druge. Večkrat mu to niti na misel ne pride, toda žene se mu hodijo same ponujati. Med mohamedani je navada, da obdaruje svoje vladarje tudi s hčerkami. Zlasti siromaki radi store to, videč v tem preskrbo hčerke in zase. Ne zahtevajo sicer ničesar in pravice do odškodnine nimajo, vendar pa dobe navadno kako darilo in so nekako odškodovani. Tudi premožnejši očetje obdarujejo tako svojega vladarja. Ker pa imajo njihove hčere doto in so iz boljših krogov, se zgodi to le, če morejo starši dati hčerko vladarju vsaj za tretjo ženo. Tako v dar dano hčer mora oče sam pripeljati k navabu.

Razen tega prihajajo žene v harem tudi na priporočilo ali po ugrabitvi. Evropskih žen ni treba ugrabljati. Te so lahko na dvoru zaposlene kot učiteljice, vzgojiteljice, tajnice ali kaj podobnega. Navidez je to dostojno, v bistvu pa isto. Kar se tiče starosti ni nikoli določeno, koliko let mora šteti žena, da pride v harem. Vse pa pridejo v harem mlade med 15 in 20 letom. Zelo redki so primeri, da bi prišla v harem nad 20 let stara žena.

Marsikoga bo zanimalo, kaj se zgodi z otroki. Da se v haremu tudi roje, je menda jasno. Samo otroci prvih treh zakonskih žen imajo zakonite pravice in lahko žive v očetovi hiši.

Vsi drugi morajo k sorodnikom. Očetje večjih pripejajo za njihovo vzgojo in prehrano z denarjem in darili. Prisiliti jih pa v to nihče na more. Čim se žena postara, je seveda v haremu odvrač. Vendar je pa ne zapode. V haremu je poskrbljeno za njo, da lahko do smrti mirno in brez skrbi živi.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, vas prosimo, da skušate naročnino pravčasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopnik bo vam izročil potrdilo za plačano naročnino.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Sattis; Walsenburg, M. J. Rayak

INDIANA: Indianapolis: Frank Zupančič

ILLINOIS: Chicago, J. Bevil; Cicero, J. Fabian (Chicago, Ozoro in Illinois); Joliet, Jennie Bambich; La Salle, J. Spelich; Mascoutah, Frank Augustin; North Chicago in Waukegan, Math. Warick

MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec

MICHIGAN: Detroit, L. Plankar

MINNESOTA: Chisholm, J. Lukanich

Ely, Joa. J. Peschel; Eveleth, Louis Goula; Gilbert, Louis Vesel; Hibbing, John Povle; Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA: Roundup, M. M. Pantan

Washoe, L. Champa

NEBRASKA: Omaha, P. Broderick

NEW YORK: Brooklyn, Anthony Svet; Gowanda, Karl Strubich; Little Falls, Frank Mado

OHIO: Barberton, Frank Froha; Cleveland, Anton Bobek; Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik; Girard, Anton Nagode; Lorain, Louis Balant, John Kumbe; Youngstown, Anton Kikali

OREGON: Oregon City, J. Koblar

PENNSYLVANIA: Bessemer, John Jevnikar; Conemaugh, J. Brezovec; Coverdale in okolica, Mrs. Ivana Ruznik

Export, Louis Zupančič; Farrell, Jerry Okorn; Forest City, Math Kamin; Fr. Blodnikar

Greensburg, Frank Novak; Homer City, Fr. Ferenčak; Imperial, Vence Palcich; Johnstown, John Polants

Krayn, Ant. Tančelj; Luzerne, Frank Balloch; Midway, Joud Zant

Pittsburgh in okolica, Philip Progar; Steelton, A. Hren; Turtle Creek, Fr. Schiffrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Fr. Stok; Sheboygan, Joseph Kahan

WYOMING: Rock Springs, Louis Tancher; Diamondville, Joe Bolica

Vsak zastopnik tudi potrdilo za svojo kakovost je prajal. Zastopnik tudi prajal.

URAVA "GLAS NARODA"

PRATIKE

Kot vsako leto, smo tudi letos naročili Pratique in smo že sprejeli sporočilo, da nam jih bodo poslali. Kakorhitro jih dobimo, bomo objavili v "Glasu Naroda". — Isto velja za Mohorjeve in Vodnikove knjige.

V sedanjih razmerah pa se lahko zgodi — kakor lansko leto — da bodo knjige poslale, do nas pa ne bodo prišle. Zato ne pošiljajte denarja, dokler ne naznanimo v "Glasu Narodu", da smo knjige prejeli.

Slovensko-Amerikanski Kolar za leto 1941 bo izšel začetkom decembra meseca. Cena je kot prejšnja leta — 50c. Lahko ga naročite že zdaj in ga vam bomo takoj, ko bo tiskan, poslali. — Knjigarna Slovenic Publishing Company, 216 W. 18th St., New York.

Po Ameriki...

Lovska smola

Prejšnjo nedeljo je bilo a retiranih trideset lovec, ki so skušali podreti kakšnega nedolžnega zajčka v bližini Babylon, Long Island. Ker neka stara postava prepoveduje nedeljski lov, je sodnik vsakemu prisodil deset dolarjev kazni. Držala se jih je pač lovka smola, kajti nihče med njimi ni imel toliko denarja pri sebi. Predno jih je sodnik izpustil, so morali zastaviti svoje puške.

Dva nova rušilca

V ladjedelnici v Kearney, N. J., so spustili v morje rušilca "Erierson" in "Edison". Rušilca imata po 1500 ton ter sta veljala deset milijonov dolarjev. Pri svečanosti je bila navzoča tudi vdova slavnega iznajditelja Thomasa A. Edisona.

Priznal soudeležbo pri atentatu

V Akron, Ohio, je bil pridržan pod varščino 18 tisoč dolarjev 37 letni Tilford Floyd, čigar brat Robert je postal žrtev ene izmed treh eksplozij, ki so se završile prejšnjo nedeljo. V napravah, ki jih grade člani CIO, so eksplodirali tri bombe. Položila sta jih Tilford Floyd in njegov brat, člana Ameriške delavske federacije.

SMRTNA KOSA

V Moon Run, Pa., je umrla Mrs. Frances Žust, stara 73 let in doma iz Gornje Dobrave nad Škofjo Loko. V Ameriki je bila 30 let in zapušča sina, hčer in brata.

V Reading, Pa., je umrla Mrs. Margaret Millek, stara 60 let. Zapuščala soproga dva sinova, pet hčera ter pet vnukov in vnukinj. Pokojnica, rojena Zunič, je bila doma iz občine Loke pri Črnomlju v Beli Krajini.

V Red Lodge, Mont., je pred dnevi umrl rojak Štefan Glach, star 71 let. Zapuščala soproga, dve hčeri in tri sinove, vse odraslene. Doma je bil od Dobrega polja v Sloveniji in v Ameriki je bival okrog 53 let.

V Enumelaw, Wash., je pred dnevi umrl Bartol Pavšek, star 82 let. Druge podrobnosti o njem niso znane.

V Aurora, Minn., je nedavno umrl rojak Jernej Miklavčič, v starosti 58 let. Pokojni je bil doma iz Gradišča pri Pijavi Gorici blizu Ljubljane.

V Seattle, Wash., je pred nedavnim umrl rojak Alojz Knol.

knjige,
ki Vas
bodo
zanimale!

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

MED PADARJI IN ZDRAVNIKI

Spisal Janko Kač. (117 strani.)
Štajerski rojak Kač ni do svojega štiridesetga leta stopil v javnost. Nato je začel pisati krajše črtice, ki jih vsebuje ta zbirka, nato je pa zaslovel s svojim romanom — "Grunt".
Cena 85c

OPOMBA: Knjige označene z *, so v platnu vezane.

GORNJO KNJIGO LAHKO

NAROČITE PRI:

MORSKI VOLK. Spisal Jack London. (328 strani.) — Eden najboljših romanov znamenitega ameriškega pisatelja, ki je pisal svoje romane največ po svojih lastnih doživljajih. Roman je zanimiv od prve do zadnje strani. Čitatelj ga ne bo odložil, dokler ga ne bo prečital do konca.
Cena \$1.25

SAMOSILNIA. Spisal Anton Navačan. (153 strani.) Knjiga vsebuje deset povesti slovenskega pisatelja Navačana, ki se je proslavil s svojo zbirko "Naša vas." Snov je povečini vzeta iz življenja naših rojakov iz bivše Štajerske.
Cena \$1.50

ZADNJA NA GERMADI. Spisal Franc Jaklič. (268 strani.) Tudi dolenska Ribnica je imela svoj čarovniški proces. Pisatelj Jaklič je na podlagi zgodovinskih virov dobro opisal preganjanje in kaznovanje "čarovnic," ki so bile sicer povsem nedolžne ženske.
Cena \$1.00

UMIRAJOČE DUŠE. Spisal Ilka Vašte. (220 strani.) Roman iz stare Ljubljane. Značaji so izrazito opisani, istotako tudi takratne navade. Ljubljana nam je povečini znana iz začetka sedanjega stoletja, kdor jo pa hoče poznati iz prejšnjih stoletij, naj prečita ta roman. Ne bo mu žal.
Cena \$2.50

HČI CESARJA MONTEZUME. Spisal M. Rider Haggard. (383 strani.) Delo, ki zavzema odlično mesto v svetovni literaturi. Napeto do skrajnosti. Čitatelj bo roman z užitkom prečital od začetka do konca.
Cena \$1.50

POSLEDNJI DNEVI POMPEJA. Spisal Bulver. (2 knjigi in 280 strani.) Zgodovinski roman iz časa, ko je bohtelo razkošno življenje v Pompejih in Herculani. Borbe s amfiteatru. Spletke egipčanskega "čarovnika." Glauk in njegova ljubezen. Strašna usoda.
Cena \$1.25

AGITATOR. Spisal Janko Kersnik. (99 strani.) Janko Kersnik je poleg Jurčiča najbolj znan in priljubljen slovenski pisatelj, kar jih je živel v drugi polovici devetnajstega stoletja. Njegovega "Agitatorja" bo sleherni čital z užitkom.
Cena \$1.00

ŽIVI VIRI. Spisal Ivan Matičič. (411 strani.) Najznamenitejšo delo pisatelja "Na krvavi poljanah." Pisatelj je segel v najbolj zgodnjo zgodovino ter mojstrsko razvil snov do današnjih dni. Lepo vezana knjiga bo kras vsaki knjižnici in vsak jo bo čital z zanimanjem.
Cena \$2.00

KNJIGARNA
Glas Naroda
216 WEST 18th STREET
NEW YORK